

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำลักษณนามในสมัยสุโขทัย
สมัยอยุธยา กับสมัยปัจจุบัน สรุปได้ดังนี้คือ

ประการแรก คำลักษณนามที่ปรากฏในสมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยปัจจุบัน
มีที่มาเหมือนกันทั้งสามสมัยดังนี้คือ

1. คำลักษณนามอาจมาจากคำนาม คำลักษณนามนั้นอาจซ้ำกับคำนามที่
คำลักษณนามนั้นประกอบหรือไม่อาจซ้ำกับคำนาม
2. คำลักษณนามอาจมาจากคำกริยา

ประการที่สอง การใช้คำลักษณนามที่มาจากคำนามและคำกริยา ในสมัยสุโขทัย
สมัยอยุธยา และสมัยปัจจุบันจะ เหมือนและแตกต่างกันดังนี้

1. คำลักษณนามที่มาจากคำนามจะใช้ประกอบกับคำนามและคำกริยา
เหมือนกันทั้งสามสมัย
2. คำลักษณนามที่มาจากคำกริยาในสมัยสุโขทัยจะใช้ประกอบกับคำกริยา
บอกอาการเท่านั้น ส่วนคำลักษณนามที่มาจากคำกริยาในสมัยอยุธยาและสมัยปัจจุบัน จะใช้
ประกอบได้ทั้งกับคำนามและคำกริยา เมื่อใช้ประกอบคำกริยา คำกริยานั้นอาจเป็นคำกริยา
บอกสภาพ หรือคำกริยาบอกอาการก็ได้
3. คำลักษณนามที่มาจากคำนามและคำกริยาบางคำปรากฏมีใช้ใน
สมัยสุโขทัย แต่ไม่ปรากฏมีใช้ในสมัยอยุธยา กับสมัยปัจจุบัน หรือบางคำปรากฏมีใช้ในสมัย
อยุธยาแต่ไม่ปรากฏมีใช้ในสมัยสุโขทัยกับสมัยปัจจุบัน หรือบางคำปรากฏมีใช้ในสมัยสุโขทัย
กับอยุธยาแต่ไม่ปรากฏมีใช้ในสมัยปัจจุบัน หรือบางคำปรากฏมีใช้ได้ทั้งสมัยสุโขทัย สมัย
อยุธยา และสมัยปัจจุบัน

4. คำลักษณนามที่มาจากคำนามซึ่งใช้ประกอบกับคำกริยาบอกอาการในสมัย
 ลู่โยทัย นิยมใช้ คาบ แต่ในสมัยอยุธยาถึงสมัยปัจจุบันนิยมใช้ ครั้ง มากกว่า คาบ
 ซึ่งไม่ค่อยปรากฏใช้

5. คำลักษณนาม อัน นิยมใช้มากที่สุดที่สุดในสมัยลู่โยทัย โดยใช้
 ประกอบกับคำนาม คน สัตว์ สิ่งของ ในสมัยอยุธยาและสมัยปัจจุบันจะมีคำลักษณนามที่ใช้
 ประกอบกับ คำนาม คน สัตว์ สิ่งของ เพื่อบอกลักษณะเฉพาะของคำนามแต่ละคำ แม้ว่า
 คำนามบางคำจะยังใช้ อัน อยู่บ้าง ดังนั้นในสมัยอยุธยา และสมัยปัจจุบันจึงใช้ อัน
 น้อยกว่าสมัยลู่โยทัย

6. คำลักษณนามที่มาจากคำนามบางคำในสมัยลู่โยทัยอาจใช้ได้หลาย
 ลักษณะคือ

- ใช้ประกอบได้ทั้งคำนามและคำกริยา เช่น ช่าง คาบ
- ใช้ประกอบได้ทั้งคำนามที่หมายถึงสิ่งที่อยู่ลำพังและอยู่ร่วมกัน
 เช่น เกวียน ก้อน
- ใช้ประกอบได้ทั้งคำนามที่หมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม
 เช่น ล่าพวก ประการ ผูก ส่วน สิ่ง อัน

7. คำลักษณนามที่มาจากคำนามบางคำในสมัยอยุธยาอาจใช้ได้หลาย
 ลักษณะคือ

- ใช้ประกอบได้ทั้งคำนามและคำกริยา เช่น กำ ช่าง นัด
 ด้ว บาท
- ใช้ประกอบได้ทั้งคำนามที่หมายถึงสิ่งที่อยู่ลำพังและอยู่ร่วมกัน
 เช่น วง หีบ
- ใช้ประกอบได้ทั้งคำนามที่หมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมและ
 รูปธรรมเช่น กระทาง

8. คำลักษณนามที่มาจากคำนามในสมัยลู่โยทัยที่ทั้งเข้ากับคำนามที่คำ
 ลักษณนามนั้นประกอบและไม่เข้ากับคำนามคือ อัน ใบ

9. คำลักษณนามที่มาจากคำนามในสมัยอยุธยาที่ทั้งเข้ากับคำนามที่ คำลักษณนามทั้งประกอบและไม่เข้ากับคำนามคือ กระตาง กระบอก กิ่ง คนที(คนโท) ดอก ไตร ตัน นาย ฟ้า ใบ หีบ

ประการที่สาม คำลักษณนามที่ปรากฏในสมัยสุโขทัย สมัยอยุธยาและสมัย ปัจจุบัน มีลักษณะการปรากฏร่วมกับคำนามหรือคำกริยาเหมือนกันทั้ง 3 ลักษณะคือ

1. คำลักษณนามคำหนึ่งปรากฏร่วมกับคำนามหรือคำกริยาคำหนึ่ง
2. คำลักษณนามคำหนึ่งปรากฏร่วมกับคำนามหรือคำกริยาหลายคำ
3. คำลักษณนามหลายคำปรากฏร่วมกับคำนามหรือคำกริยาเดียวกัน

แต่คำลักษณนามต่าง ๆ ที่ปรากฏในแต่ละสมัยนั้นอาจปรากฏร่วมกับคำนามหรือ คำกริยาคำเดียวกัน ทั้งสามสมัย หรืออาจปรากฏร่วมกับคำนามหรือคำกริยาที่ต่างคำกันก็ได้

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาคำลักษณนามที่ปรากฏในสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยาแล้วนำมา เปรียบเทียบกับสมัยปัจจุบัน คำลักษณนามที่ไม่ปรากฏในสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยาแต่ปรากฏ ในสมัยปัจจุบันจะไม่อยู่ในขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า ปัจจุบันมีคำลักษณนามที่ใช้ประกอบ กับคำนามและคำกริยาเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก จึงคิดว่าน่าจะมีการเก็บรวบรวมคำลักษณนาม ที่ปรากฏในปัจจุบันแล้วศึกษาริธีการไว้ และปรากฏร่วมกับคำนามและคำกริยาอะไรได้บ้าง

อีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยได้ศึกษาคำลักษณนามเริ่มตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึง รัชกาล พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ปลายรัชกาลที่ 3 ต่อต้นรัชกาลที่ 4 เริ่มมีการยืมคำจากภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ปะปนกับภาษาไทย จึงคิดว่าน่า จะมีการศึกษาคำลักษณนามในช่วง เวลาดังกล่าวจนถึงปัจจุบันโดยละเอียด

อนึ่ง ยังมีคำบางคำที่ผู้วิจัยยังไม่สามารถทราบความหมายที่แน่ชัดคือคำว่า บมิชระไชรย (หน้า 33) ค่อง (หน้า 76) พวง (หน้า 250) เขยิตคาม (หน้า 262) เสน (หน้า 262) พุน (หน้า 262) มิก (หน้า 262) ปรอย (หน้า 268) ผู้วิจัยจึงคิดว่า จะต้องมีผู้ศึกษาจนทราบความหมายในโอกาสข้างหน้าต่อไป